

טריק דימאגוגי:

הנה לפניכם שוב טריק דימאגוגי שפל. אוסף קיטעייתונים שגזר הכותב במגמתיות מתוך עיתונות יום ו' האחרון. הקולאז' הנ"ל בא להציג את הטענה הסרת הכיסוסיה המדעי כי לחיות הבר יש ייצוג הסברתי נרחב בקרב האוכלוסיה ואמצעייהתקשורת. הרבה יותר מאשר למפונים מן הרובע היהודי.

אם יקום האדם האכזר שינסה לפגוע כאחד מטורפי-ארצנו, תצא נעקה גדולה ומרה מאת הזואולוגים, ואנשי הגנת-הטבע, וועד הגנים הלאומיים, והאגודה להגנת כבוד חיית-הטרף, והארגון הציבורי למניעת הבהרה, וכמוכן התנועה לאיכות הסביבה. שהרי מספרן של חיות הטרף הולך ומרדדל באזרח מדאיג, ואנו עלולים להגיע בקרוב למצב שבו לא נוכל לחזות בנמר המשוטט לו הופשי בטבע האדיב.

זה היה יכול להיות באמת עצוב ונוגע-ללב, אילו אותם החוששים לעתיד האקולוגיה והזואולוגיה הפסיסטמאית היו מגלים גם מידה דומה של התעניינות בארם ההולך ונכחד מסביבתו (איזה מושפט דימאגוגי, איחס). דוגמת המישפחות הערביות האחרות שמפונות מבתיהן ברובע היהודי, למען בנייארם טובים יותר. אלא שהעיתונות העוסקת בפינוי הרובע מביאה רק הצהרות קורקטיות מאת המכצעים על אייחנעימות ההכרחית הכרוכה בכינוע האקט האקולוגי הזה.

ויש רק לקוות שהדירורים החדשים של הרובע היהודי יהיו אנשים בעלי לב חם ויאהבו את ארצנו על כל החי והצומח אשר בה, ובמיוחד לא ישהיתו נמרים. תודה.

אמא שלי לא אוהבת את פרס

ייתכן שבענייני תכנית אלון עוד אפשר לעבוד על אמא שלי, אבל בענייני אשה בממשלה כבר לא. "מיהו פרס שיבטיח לנו אשה ב-ממשלה?" שואלת אמא שלי, "אחרי שהיה שר בממשלה ש-אשה ניהלה אותה." "מה הוא רוצה," היא אומרת, "לקנות או-תי בטריקים זולים?" ומכיוון שאמא שלי לא מאמי-נה לשמעון פרס בכלל, וגם לא מאמינה לו שהוא משחרר נשים או משהו, היא לא מוכנה לספוג את העלבון הזה, שהוא יזרוק לה עצם, וייתן לאשה אחת להיכנס. אם צריך נשים בממשלה, שיהיו, אבל להבטיח מראש אשה אחת, זאת ממש חוצפה.

בקיצור, עכשיו עומדת אמא שלי בפני קרע עם מיפלגת ה-עבודה, והמיפלגה מזהרת בזה שאם לא תתלכד תחת מועמד כל-שהו שיהיה אמין יותר בעיני אמא שלי, יהיה עליה לשאת ב-תוצאות.

את מה שצריך, אבל לדבר אחד היא לא מוכנה, ש, האנשים ה-אחראיים" יהיו אנשים שהיא מתעבת.

ובענייני תיעוב יש לאמא שלי אינסטינקטים בריאים מאד. ו-היום, בתקופת הטלוויזיה, היא גם לא צריכה להתאמץ וללכת ל-אסיפות ולחוגים כדי לראות את המועמד שלה. היא יכולה לבחור אותו מבין כולם, כשהוא מופיע על המסך הקטן, מאופר וכבד-ראש.

כשאמא שלי מסתכלת לשמעון פרס בעיניים, ומקשיבה לסיגנון החלקלק ולחיוך המאופק ולמי-לים המעורפלות, היא אומרת "אני לא מאמינה לו." וזהו. עכ-שיו הוא כבר יכול להגיד מה ש-הוא רוצה, כלום לא יעזור לו אצל אמא שלי.

אבל זה עוד לא הכל. שמעון פרס הצליח להרוס את עצמו סו-פית בעיני אמא שלי כשהבטיח לה שבממשלה שלו תהיה אשה.

אנשים נחמדים

ובעלי-טעם טוב. ואולם, ולמרות זאת, ממשיך הכותב לתעב את כל האנשים הנחמדים-כמוהו, אבל פאשיסטים לאר-מנים ופאנאטים, גם אם הם יודעים לצחוק מבדיחה יבשה או לגמור בקבוק אקסטרא.

גם אין בכונתו של הכותב לחפש בחורים טובים בארץ, או אנשים מנר-מסים, או סתם דמויות חיוביות ולא מעניינות. הכותב ימשיך לחפש דווקא את הלאומנים הנחמדים ואת הגזענים הצנועים ואת הפאנאטים בעלי הטעם-הטוב ואת הפאשיסטים הביישנים ו-ימשיך לשנוא אותם ולהילחם בהם בכל כוחו, למרות שגם הוא בעצם בחור נחמד וביישן. אין אחרות נחמדים. גם היטלר המנות היה נחמד אל הכלב שלו ואדון גרינג היה אבא טוב ל-שמונת ילדיו. וגם אלה שהלכו למח-נות-ההשמדה בפקודתם ניסו לפני-כן לרהט את בתיים בטובי-טעם ולאהוב את ילדיהם.

הכותב איננו בחור טוב או רע, וגם לא חבר של אף אחד בגלל בעיות ריהוט משותפות או השקפה דומה על המצב בליגה, ויש בכונתו להמשיך להיות תוקפני וקיצוני על אף שהעולם מלא דברים נחמדים, חיוביים ובלתי-מזיקים.

העולם מלא אנשים נחמדים. מדי פעם תופס מישהו את הכותב ולוחש באוזנו: "שמע, זה הפאשיסט-הלאומן-הפאנאט, שאתה כלייך שונא אותו, הוא בעצם דווקא בחור די נחמד כשפוגשים אותו. יש לו אשה נהדרת, והם חיים כלייך יפה ביחד והבית שלהם מרהט בטעם, והוא בחור שקט וחי בצניעות וממש אדם חביב ומלא-חוש-הומור." אומר הכותב, "אז מה." והמישהו ממשיך ואומר: "ולמה ל-עזאל אתה כזה תוקפני וקיצוני, הרי גם אתה בעצמך נחמד (כלומר - הכותב) דווקא בחור די נחמד וגם האשה שלך בסדר והבית שלך מסודר בטעם וגם אתה אדם צנוע ומלא הומור." ושוב מרכין הכותב את ראשו כי ביישנות ושואל "אז מה." והמישהו עונה: "באמת כולכם בחורים כלייך נחמדים, אז למה לכם לאכול אחד את השני. הרי בעצם, מ-תחת למעטה הקשוח כולכם נערים רכים ורגישים וחמודים. תחיה אתה, ותן לחיות לאחרים." וכאן שותק הכותב שתיקה מביכה, ואחרייך הולך הביתה ומחליט לכתוב בעטס רב שהוא יודע ובטוח ומאמין שהעולם מלא אנשים נחמדים, צנועים

עוד חשדיר שירות לכחול-לבן:

עצור!

למה לך להשתמש בכספם של משקיעים זרים. משקיעים זרים מביאים כסף זר וגורפים את רווחיך.

השתמש בכספם של תורמים יהודיים.

הידעת כי יש בארץ תורם יהודי אשר מבוקש על גניבת ארבע מאות מיליון פראנק מן הגויים, והוא יכול לתרום הרבה למענד...

ארבע מאות מיליון...

- זה סכום!